

Miljön i skolan är viktig för utvecklandet av våra tonåringar

Jag tittar mycket tillbaka i mitt liv. Skriver också om det på mina hemsidor. Mest för att jag vill berätta om en svunnen tid och hur saker i vår omgivning påverkar oss, på gott och ont. Jag har flyttat runt i landet. Råkat ut för än det ena än det andra. Fått känna av gemenskap och utfrysning och även mobbing. Så jag känner väl till hur det är att möta den känslan. Vi lever i en bygd som har haft viss utfrysning som en naturlig del av vardagen. Min F.D. svärmor brukade berätta om att hon kom till Mora och när hon gift sig så flyttade hon ut till den by där svärfar var född och boende. Efter ca 50 år i byn brukade hon säga att hon aldrig blev hemma där, hon hade endast en vän som hon kunde kalla vän, även hon var inflyttad. Till det kan vi påminnas om att gränserna mellan byarna fortfarande gäller i hög utsträckning. På gott och ont. Grannsämjan är stark! Många inflyttade har svårt att få plats i byarna. På det mänskliga planet. Jag är tacksam att man försöker bryta det här med en ploj. Då tänker jag på hockeymatchen som gäller striden om bron. Det gick inte som tonåring att fria på andra sidan älven innan verkstadsindustrin behövde arbetskraft från andra sidan och vänskapen frodades på det sättet. Språket i byarna, behovet av en egen ordlista i byn visar på det här. Sen är jag glad att det blev till på 70-talet för att en Stockholmslärarinna ville stoppa dalska på rasterna. Dialekterna bör bevara även i byarna. Det här märks ju också i jobb och politiken. Många med beslutanderoll försöker styra andra människor utan hänsyn till vad det skapar för känslor, medhåll från grupp som har sin gemenskap, ofta av ondo! Även kallat rövslickande.

Att komma in på en skola och inte har rollen som utbildad lärare skapar en utestängning. Det upplevde jag på 70-talet när jag som fotograf kom in på Strandens skola och fick förmånen att få kontakt med underbart intresserade elever. Dem mötte jag ju också som fritidsledare på Sandis. Jag försökte vara delaktig i lärarrollen. Så tillsammans med bildlärarna så deltog jag i konferenser och den fasanfulla delen som politikerna skapade på 70-talet. Försöket att genomföra tre Läroplaner inom 10 år. Vid en sån genomgång fick jag klart för mig hur lärare ser på sin personliga roll i skolan. -"Det här var ju en bra genomgång. Men jag ska alltid göra som jag alltid har gjort". Lärarna runt bordet var samstämmiga. Jag hoppas att synen är en annan idag.

Då jag inte var lärare, fick jag kanske en annan kontakt med eleverna än många lärare fick. Min erfarenhet av mobbing och utfrysning, att vara ny i en miljö som styrs av andra normer, var väl ytterligare en sak som gjorde att samtalen blev många och djupa. Jag var inte välkommen i lärarrummet och då var det naturligt att möta ungdomarna i korridorerna. Mitt ämne var ju också väldigt intressant. Foto är ju var mans intresse idag. På den analoga tiden krävdes viss kunskap för att skapa de bilder man ville ha.

Varför tar jag upp detta. Jo jag vill genomlysna den miljö som Strandens skola skapade på den gamla goda tiden. Varför upplevda många elever en kraftig mobbing och utfrysning? Det var i första hand elever utifrån byarna som fick uppleva det här. Idag har vi ytterligare några grupperingar som vill styra det här samhället. Vi har fått in drogerna så långt ner som i högstadieåldern. Vad innebär det?

Ytan för en ny skola kommer att skäras ner väsentligt. Trafiken runt skolan har mångdubblats. Incidenterna på den tiden var dagliga. Märkligt att inte fler allvarliga olyckor inträffade. Den tunga trafiken är mycket större, samt mer omfattande och även om elbilar ska bättra på miljön minskar inte farliga transport. Trängslet ska bli en NATO-övningsplats. Dit ska ammunition och annat farligt material fraktas. Oavsett om den går Strandgatan eller följer det som är Riksväg 70 (Älvgatan). Kommer stora delar att passera skolan på nära håll. I livsfarlig närhet. Hoppet om en utbyggt järnväg till Trängslet är en hypotetisk tanke idag.

Det jag ser som det naturliga alternativet är Sandängarna. Jag kommer definitivt att vara en av dem som sätter mig emot en placering av högstadiet på Stranden. Alla överklagningar jag kan stötta kommer jag att delta i. Vet att det fördröjer, för utbildningen och arbetsmiljön är det av ondo. Men vi ska tänka vi ska se till att ungdomarna får en bra miljö att studera i. En miljö som främjar kropp och själ. Den ledning vi har i dag kan vända på klacken och lika snabbt driva igenom ett nybygga på Sandängarna utan att behöva drabbas av överklagningar. Det tror jag skulle göra att de behåller makten i kommunen även efter nästa val, i stället för att bli sedda som nollor av stora delar av kommunbefolkningen. Den fantastiska inre miljön kan väl enkelt föras över till detta område. Gör att lärarna får sin önskan uppfylld.

Vi ska utbilda friska och sunda elever, som har frihet och sunt tänkande som sina ledstjärnor där kunskap är mer än tekniskt utformande. Utveckla viljan att ta hand om varandra.

Hälsningar

Leif Rehnvall

Grönängen 121

www.leifrehnvall.se

